

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **Ing. M. P.**
zastoupený advokátkou JUDr. Jarmilou Lipnickou Pešlovou
sídlem Přívozká 10/703, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
se sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2020 č. j. MSK 97689/2020, sp. zn. DSH/20482/2020/STR, o dopravním přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 31. 8. 2020 č. j. MSK 97689/2020, sp. zn. DSH/20482/2020/STR žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu změnil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 29. 6. 2020 č. j. SMO/298736/20/DSČ/Mas, sp. zn. S-SMO/092370/20/DSČ tak, že text „...v 7:25 hodin...“ nahradil textem „...kolem 7:25 hodin...“, text „...úmyslně...“ nahradil textem „...z nedbalosti...“ a dále rozhodnutí správního orgánu I. stupně změnil tak, že uloženou pokutu ve výši 2 000 Kč snížil na pokutu ve výši 1 500 Kč. V souvislosti s touto změnou text „...2 000 Kč...“ nahradil textem „...1 500 Kč...“ a text „...dva tisíce korun českých...“ nahradil textem „...tisíc pět set korun českých...“, ve zbytku toto rozhodnutí potvrdil. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným tím, že dne 10. 2. 2020 v 7:25 hodin v Ostravě-Porubě na ulici Opavská u domu č. 39, naproti EUC kliniky, jako řidič motorového vozidla tovární značky Honda, RZ X, v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplnil povinnost stanovenou v hlavě II zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), neboť nebyl za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, přestože jím bylo sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu. Tímto svým jednáním žalobce porušil ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž spáchal úmyslně přestupek v provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 000 Kč a byl zavázán k náhradě nákladů správního řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.
2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které namítal, že žalovaný vůbec nezduvodnil, proč není podstatné, že i když se prokázalo kamerovými záznamy nepravdivé a lživé tvrzení policistů ohledně nesvícení vozidla předepsaným osvětlením, nemá toto vliv na věrohodnost svědků ohledně dalšího obvinění nepřipoutání pásu. Žalobce dále namítal věrohodnost výpovědi zasahujících policistů a rozpory v jejich výpovědích, k čemuž především uvedl, že podle ust. § 13 zákona 273/2008 Sb., je policie povinna účastníka poučit na místě. Pokud toto nebylo učiněno, vyvstává podezření o nestandardní kontrole. Správní orgán I. stupně znemožnil při výsleších policistů zkonfrontovat je s jejich lživými výpověďmi nejen ohledně nesvícení, ale i dalšími lživými tvrzeními jako např. že policista Š. neříká pravdu o „před řidičem nejelo žádné vozidlo“, když ze záznamu jde vidět, že před vozidlem žalobce jedou vozidla a neměl tak výhled. Dle názoru žalobce záznam z kamer dokázal, že jeho tvrzení o čase skutku bylo přesnější než tvrzení policistů v úředním záznamu. Žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal s odvolací námitkou týkající se toho, že sami policisté potvrdili, že neměli zapnutý „maják“ a tím se dopustili přestupku. Policejní auto totiž stálo v odbočovacím pruhu (jak oba policisté potvrzují plánkem vyhotovený u jejich výpovědí a sám policista Š. to uvádí ve výpovědi), bez zapnutého majáku, tedy nelegálně, čímž porušili ust. § 27 odst. e) zákona o silničním provozu (pozn. soudu: žalobce zřejmě mýlil ust. § 27 odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu). K tomu žalobce uvedl, že pouze nenápadně na tento prohřešek policisty upozornil a až poté padlo obvinění o nezapnutých světlech a nezapnutých pásích. Co se týče chybějícího soupisu spisu po celou dobu řízení před správním orgánem I. stupně, žalovaný uvedl, že to nemělo vliv na zákonnost daného rozhodnutí. Přitom spis je svou rozsáhlostí veliký a chybějící soupis ztěžoval žalobci orientaci, ale i kontrolu, zda do spisu nebylo něco vloženo ex post. Navíc na chybějící

soupis neustále upozorňoval správní orgán I. stupně, ale ten mu arogantně nechtěl vyhovět a soupis vyhotovit, i když má tuto povinnost automaticky dle ust. § 17 zákona č. 500/2004 Sb. Závěrem žalobce namítal, že žalovaný nezdůvodnil, proč ztmavená boční skla nemohla ovlivnit vhléd do vozidla, ani jak dospěl k závěru, že fotografie přiložená do odvolání, není ze dne krátce po obvinění policistů. Čas a datum je na fotce vygenerován průmyslovou kamerou.

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné a především odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2020 č. j. MSK 97689/2020, sp. zn. DSH/20482/2020/STR, připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, připojeného správního spisu Magistrátu města Ostravy sp. zn. S-SMO/092370/20/DSČ a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:
 - z oznámení přestupku sepsaného dne 10. 2. 2020 pprap. M. N., že v tento den v 7:25 hodin v Ostravě-Porubě na ulici Opavská 39 naproti EUC kliniky žalobce řídil motorové vozidlo tovární značky Honda, RZ X, bez zapnutých potkávacích světel a taktéž bez zapnutého bezpečnostního pásu, přestože jím bylo sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu. Na toto oznámení se žalobce podepsal a uvedl mj., že měl na sobě černou bundu plus zapnutá světla;
 - z úředního záznamu ze dne 10. 2. 2020 č. j. KRPT-37642-1/PŘ-2020-070712 sepsaného pprap. M. N., že tento v čase 7:25 hod. s kolegou prap. P. Š. prováděli hlídkovou činnost, kdy si všimli motorového vozidla, které přijíždělo směrem po ul. Opavské, neboť tomuto vozidlu nesvítla obrysová světla. Když řidič projížděl kolem hlídky velmi pomalou rychlostí a míjel hlídku ve vzdálenosti asi 0,5 m, hlídka zřetelně viděla, že žalobce není připoután bezpečnostním pásem. Oba zasahující policisté zřetelně viděli, že žalobce není připoután bezpečnostním pásem, který visel podél postranního sloupku, toto viděli i přesto, že žalobce měl na sobě tmavé oblečení;
 - z oznámení o zahájení řízení o přestupku - předvolání k ústnímu jednání ze dne 19. 2. 2020, že správní orgán I. stupně oznámil žalobci zahájení řízení ve věci přestupku a předvolal jej k ústnímu jednání na den 11. 3. 2020. Na toto ústní jednání předvolal i dva zasahující policisty;
 - z plné moci ze dne 20. 2. 2020, že žalobce zmocnil k zastupování ho v předmětné věci advokátku JUDr. Jarmilu Lipnickou Pešlovou;

- z úředního záznamu ze dne 9. 3. 2020, že správní orgán I. stupně zajistil na základě požadavku žalobce kamerové záznamy z křižovatek ulic 17. listopadu x Opavská, Opavská x Sokolská. Tyto záznamy jsou ve spise na dvou CD a dále z těchto kamerových záznamů je ve spise založena vybraná fotodokumentace;
- z protokolu o ústním jednání před správním orgánem I. stupně ze dne 11. 3. 2020, že při tomto jednání byl jako svědek vyslechnut zasahující policista M. N., který uvedl, že dne 10. 2. 2020 prováděl s kolegou dopravně bezpečnostní akci zaměřenou na sledování dodržování zákona o silničním provozu. S kolegou stáli naproti EUC kliniky v Ostravě-Porubě na ulici Opavské u domu č. 39. V době kolem 7:20 hod. kolem nich projížděl řidič, který nesvítíl při jízdě potkávacími světly. Až na dotaz správního orgánu tento policista uvedl, že žádným osvětlením. Tento řidič - žalobce jel v levém jízdním pruhu, kolega tohoto řidiče navedl do pravého jízdního pruhu a následně jej zastavil při pravém okraji pozemní komunikace. Od cca 10 m až do doby zastavení tohoto vozidla, viděl, že řidič není připoután bezpečnostním pásem. Viděl, že bezpečnostní pás visí vedle sloupku a není křížem přes tělo řidiče. Na dotaz správního orgánu uvedl, že v době skutku bylo jasno, viditelnost byla dobrá. Na dotaz, zda je čas na oznámení přestupku přesný, uvedl, že čas je různý, do oznámení se zpravidla píše doba, kdy se skutek stal. Rozptýl může být 3 - 5 min. Dále byl jako svědek vyslechnut policista P. Š., který uvedl, že s kolegou prováděli dopravně bezpečnostní akci v Ostravě-Porubě na ulici Opavská u EUC kliniky. Zaregistroval, že proti němu od křižovatky ulice Opavská s ulicí Porubskou jede motorové vozidlo, které nemělo zapnutá potkávací světla. Po dotazu správního orgánu upřesnil, že nesvítilo žádným osvětlením. Toto vozidlo se z pravého jízdního pruhu v době příjezdu k němu zařadilo do levého jízdního pruhu a následně si jej stáhnul za projíždějícími vozidly do pravého jízdního pruhu a poté ke krajnici. V době zastavování žalobce projížděl těsně kolem něho, a tak si všimnul, že nemá za jízdy zapnutý bezpečnostní pás. Na dotaz správního orgánu uvedl, že viděl, že bezpečnostní pás visel volně podél sloupku. K těmto výpovědím jsou založeny ve správním spise plánky místa uvedeného jednání nakreslené pprap. N. a prap. Š.;
- dne 29. 6. 2020 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce.

Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je odvolání ze dne 14. 7. 2020 podané zmocněncem žalobce s příloženými CD. Následně byla věc předložena žalovanému, o které, jak shora uvedeno, rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.

6. Krajský soud především zdůrazňuje, že napadené rozhodnutí žalovaného přezkoumal v souladu s ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s., podle něhož soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
7. Žalobce především namítal nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí a věrohodnost výpovědi zasahujících policistů a rozpory v jejich výpovědích. Předně krajský soud uvádí, že žalobou napadené rozhodnutí je zcela srozumitelné a je opřeno o dostatek

relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku jeho rozhodnutí. Žalovaný se dostatečně podrobně zabýval přestupkem žalobce, přičemž dospěl k přesvědčivému závěru, že tento byl zjištěn bez jakýchkoli pochybností a že se stal skutečně tak, jak vyplývá ze skutkového stavu, který byl zjištěn oběma správními orgány. S žalobní námitkou věrohodnosti a rozpornosti výpovědi zasahujících policistů se krajský soud neztotožňuje. Z obsahu správního spisu Magistrátu města Ostravy bylo totiž zjištěno, že si tento správní orgán opatřil dostatek důkazů pro zjištění skutkového stavu věci týkajícího se předmětného přestupku žalobce, tedy úřední záznam a oznámení o přestupku, provedl výslechy zasahujících policistů, jejichž věrohodnost nebyla v průběhu řízení relevantně zpochybněna. Správní orgán I. stupně vycházel z toho, že policisté neměli k žalobci ani k projednávané věci o přestupku jakýkoliv osobní zájem či vztah. Uvedený názor správních orgánů považuje krajský soud za zcela logický. Správní orgány se v projednávané věci řídily zásadou volného hodnocení důkazů a dle názoru krajského soudu dostatečně zjistily skutkový stav tak, aby o něm nebyly žádné pochybnosti. Oba zasahující policisté shodně uvedli, že z bezprostřední blízkosti při zastavování vozidla žalobcem viděli, že žalobce není připoután bezpečnostním pásem. Viděli, že bezpečnostní pás visí vedle sloupku a není křížem přes tělo řidiče. Toto pozorovali dle názoru zdejšího soudu z optimální vzdálenosti po dostatečně trvající časový interval, tudíž je velice nepravděpodobné, že by se ve svém pozorování policisté mylili. Krajský soud hodnotí výpovědi policistů za přesvědčivé a věrohodné, přičemž jejich výpovědi netrpí zásadními nedostatky, které by zakládaly důvodné obavy o jejich nestrannosti. Na tom nemůže nic změnit ani to, že se prvně policisté mylně domnívali, že žalobce při jízdě nesvítí předepsaným osvětlením. Dále k věrohodnosti výpovědi policistů a k žalobcem uváděným rozporům v jejich výpovědích krajský soud odkazuje na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně a odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, neboť se s jejich závěry ztotožňuje, a proto na ně v dalším i plně odkazuje, neboť jinak by jen jinými slovy opakoval totéž. Skutečnost, že žalobce nebyl za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, přestože jím bylo sedadlo povinně vybaveno, byla v důkazním řízení nezvratně prokázána.

8. Žalobce namítal poučovací povinnost policistů podle ust. § 13 zákona 273/2008 Sb., k čemuž krajský soud uvádí, že z výpovědi policisty M. N. jednoznačně vyplývá, že sdělil žalobci, z jakého důvodu je zastaven a z jakých přestupků je podezřelý. Dále tento policista poučil žalobce tak, že se může k vytýkaným jednáním vyjádřit, což také žalobce udělal do oznámení přestupku ze dne 10. 2. 2020, které také podepsal. Dle názoru zdejšího soudu tedy kontrola žalobce probíhala zcela standardně. Závěrem k této námitce krajský soud uvádí, že žalovaný se v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí (str. 6) dostatečně zabýval odvolací námitkou, která se týkala pouze poučení žalobce o právu nevypovídat. Dle názoru žalobce záznam z kamer dokázal, že jeho tvrzení o čase skutku bylo přesnější než tvrzení policistů v úředním záznamu. S tímto tvrzením žalobce krajský soud souhlasí, přičemž i žalovaný této námitce žalobce vyhověl a změnil výrok rozhodnutí ve skutkové větě a čas přestupku upravil.
9. Žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal s odvolací námitkou týkající se toho, že sami policisté potvrdili, že neměli zapnutý „maják“ a tím se dopustili přestupku. Policejní auto totiž stálo v odbočovacím pruhu bez zapnutého majáku, tedy nelegálně, čímž porušili ust. § 27 odst. e) zákona o silničním provozu (pozn. soudu: žalobce zřejmě míní ust. § 27 odst.

1 písm. e) zákona o silničním provozu). K tomu žalobce uvedl, že pouze nenápadně na tento prohřešek policisty upozornil a až poté padlo obvinění o nezapnutých světlech a nezapnutých pásech. Podle ust. § 27 odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu „*řidič nesmí zastavit a stát v přípojevacím nebo odbočovacím pruhu*“. Podle ust. § 27 odst. 6 zákona o silničním provozu „*zákaz zastavení a stání podle odstavce 1 neplatí pro řidiče vozidel bezpečnostních sborů, ozbrojených sil a vojenského zpravodajství při plnění služebních povinností, řidiče vozidla obecní policie při výkonu její působnosti a řidiče vozidel jednotek požární ochrany, zdravotnické záchranné služby a Horské služby při řešení mimořádných událostí. Řidič tohoto vozidla je při zastavení a stání povinen učinit opatření nezbytná k tomu, aby neohrozil bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích nebo aby takové ohrožení co nejvíce zmírnil*“. Je zřejmé, že policisté nepochybili, když stáli v odbočovacím pruhu bez zapnutého „majáku“, neboť postupovali v souladu s ust. § 27 odst. 6 zákona o silničním provozu. Tvzení žalobce, že teprve poté, co zasahující policisty upozornil na to, že nemají zapnutý „maják“, mu bylo „z důvodu pomsty“ sděleno obvinění o nezapnutých světlech a nezapnutém bezpečnostním pásu, hodnotí krajský soud jako zcela účelové a nevěrohodné. Byli to právě policisté, kteří se prvně domnívali, že žalobce řídí motorové vozidlo bez zapnutých potkávacích světel a poté zpozorovali, že řídí bez zapnutého bezpečnostního pásu. Právě z těchto důvodů byl žalobce zastaven. Je zcela nelogické, aby zasahující policisté zastavovali žalobce bezdůvodně a až po upozornění žalobcem na „*nezapnutý maják*“ mu sdělili obvinění z daných přestupků i s ohledem na to, že policisté stáli v odbočovacím pruhu v souladu se zákonem.

10. Žalobce namítal, že po celou dobu řízení před správním orgánem I. stupně chyběl soupis spisu, čímž správní orgán porušil dle ust. § 17 zákona č. 500/2004 Sb. Přitom spis je svou rozsáhlostí veliký a chybějící soupis ztěžoval žalobci orientaci, ale i kontrolu zda do spisu nebylo něco vloženo ex post. Dle ust. § 17 odst. 1 věty čtvrté zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, „*spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy*“. K této žalobní námitce musí krajský soud uvést, že jednání správního orgánu I. stupně spočívající v tom, že po celou dobu správního řízení vedeného před ním správní spis neobsahoval soupis, je nežádoucí a nemělo by se stávat. Jedná se o vadu řízení, nicméně to není taková vada, která by zakládala nezákonnost rozhodnutí. Krajský soud nesouhlasí s žalobcem v tom, že by byl správní spis „*svou rozsáhlostí veliký*“, neboť značnou část spisu tvoří fotodokumentace pořízená z kamerových záznamů, navíc sám žalobce do spisu několikrát nahlížel a účastnil se obou ústních jednání před správním orgánem I. stupně, tudíž musel být s obsahem spisu velice dobře seznámen, přičemž ani v odvolání ani v žalobě žalobce nenamítá, že by správní spis byl neúplný apod. Správní orgán I. stupně své pochybení napravil, když po podaném odvolání postoupil svůj spis žalovanému i se soupisem jeho obsahu, proto i tuto žalobní námitku hodnotí krajský soud jako nedůvodnou.
11. Závěrem žalobce namítal, že žalovaný nezdůvodnil, proč ztmavená skla nemohla ovlivnit vzhled do vozidla, ani jak dospěl k závěru, že fotografie přiložená do odvolání, není ze dne krátce po obvinění policistů. Ani s touto žalobní námitkou nemůže krajský soud souhlasit, neboť žalovaný dostatečně přesvědčivě zdůvodnil námitku týkající se ztmavených skel a to na str. 6 žalobou napadeného rozhodnutí a na toto vypořádání žalobcovy námitky žalovaným krajským soud v plném rozsahu odkazuje. I přes ztmavená skla jde do vozidla

vidět, navíc z bezprostřední blízkosti, jak to pozorovali zasahující policisté, v projednávaném případě.

12. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
13. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava dne 25. března 2021

JUDr. Petr Indráček
samosoudce